

נִיר אֵילוֹן

להיות ילדה זה תהליך מכאיב

בשיר הזה אני אקבור

בשיר הַזֶּה אֲנִי אֶקְבֵּר
אֶת סְפוּרֵי הָאֲסוּנוֹת
עַל אֵיךְ שָׁפַג חֶדְל לְנֶשֶׁם,
עַל בַּת חֶבֶר שֶׁגָּן פָּגוּם
קָטַל, וְאֵין מְלַת נַחוּם.
בְּשִׁיר הַזֶּה אֲנִי אֶקְבֵּר.

בְּשִׁיר הַזֶּה אֲנִי אֶקְבֵּר
אֶת תְּרַחֲיִשֵׁי הַבְּלָהוֹת
אוֹדוֹת שְׁלִיָּה שֶׁנִּפְרְדָּה
וּמִי שֶׁפִּיר שֶׁנִּתְבַּקְּעוּ
וְעַל רַעְלַת וְסַכְּרַת
אֲנִי אֶדְחַף בְּעֵמֶק בּוֹר.

בשיר הַזֶּה אֲנִי אֶקְבֵּר
אֶת סִיּוּטֵי, פְּרֵי הַלֵּילוֹת
עַל מַחְלָה נְעֵלְמָה
סִינְדְרוּם אָרוּר חֲשׂוֹן מְרַפָּא
בְּשׁוֹרַת אֵיּוֹב מִפִּי רוּפָא
בְּכַבֵּד הַגּוֹלֵל אֶסְגֵּר.

בשיר הַזֶּה אֲנִי אֶקְבֵּר.

ילדה

בְּיוֹם שָׁבוּ נִשְׁלַפְתָּ בְּטָרֶם זְמַן
גּוֹזֵל כָּחַל בְּתַכְרִיכֵי לְדָה
פְּלוּמַת אֶפְרוּחַ נְטוּלַת שָׁמֶן
הַבְּטַחְתִּי לָךְ שֶׁעוֹד תִּהְיִי יְלֵדָה.

וְאֵת, צַפְרָן נְחוּשָׁה, גְּרֵדָתְךָ
אֵת שְׂכָבוֹתֵי, הַבְּדֵלֶת בֵּין עוֹר לְעוֹר,
פְּרָמֶת קוֹ תִּפְרוּ, כְּפָל מוֹתֵן דֶּק
וְהַשְׁתַּחֲלֵת לְעֶרְשׁ בֵּין צְלָעוֹת.

עֲכָשׁוּ תוֹרֵי לְהַעֲנִיק לָךְ חֵם
פְּרֵי לְחֵינֶיךָ בְּסֹר לְהַזְהִיב
עַל כָּל נּוֹצָה כְּחֻלָּה בְּשָׂר אָדָם

לְהֵיוֹת יְלֵדָה זֶה תִּהְלִיךְ מִכְּאִיב.
אָךְ יוֹם לְיוֹם יִרְקַם בְּיַד אִמָּן
חֲזָרִי לִישׁוֹן, בְּתִי, עַד בֹּא הַזְּמַן.